ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 15ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1983 [1]

Ferriere di Roè Volciano SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 234/82 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί επιβολής προστίμου — Προϋποθέσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων — Σύσταση ασφάλειας — Υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως μη επιτρέπουσας την αποφυγή της ζημίας που θα προέκυπτε από την εκτέλεση της αποφάσεως — Δικαιολογημένη χορήγηση αναστολής

(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 39, κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 86, παράγραφος 2)

Οι προϋποθέσεις αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής, επιβάλλουσας πρόστιμο σε επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα, πληρούνται χωρίς να συντρέχει λόγος η χορήγηση αναστολής να εξαρτάται από προηγούμενη εγγυοδοσία, όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι αν η αιτούσα υποχρεωθεί να συστήσει τραπεζική εγγύηση, για να επιτύχει την αναστολή, δεν θα μπορέσει να αποφύγει τη ζημία που θα προέκυπτε από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της κυρίας υποθέσεως, ιδίως δε όταν, λόγω του μικρού μεγέθους της, η αιτούσα επιχείρηση μπορεί να συναντήσει δυσχέρειες στην επίτευξη της αναγκαίας πιστώσεως και όταν, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω επιχείρηση λειτουργεί αποκλειστικά ως υπεργολάβος, το ποσό του προστίμου υπολογιζόμενο κατ' αποκοπήν ανά τόνο ενδέχεται να αντιπροσωπεύει μεγαλύτερη επιβάρυνση γι' αυτήν από ό,τι για μια επιχείρηση που πραγματοποιεί μόνη της ολόκληρη την προστιθέμενη αξία της οικείας παραγωγής.

Στην υπόθεση 234/82 R,

FERRIERE DI ROÈ VOLCIANO SPA, εταιρεία εδρεύουσα στο Roè Volciano, Via Garibaldi 24, εκπροσωπούμενη από τον Fabrizio Massoni, δικηγόρο Βρυξελλών, 273, avenue du Fré, B-1180 Bruxelles, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Elvinger, δικηγόρο, 15, Côte d'Eich,

αιτούσα,

κατά

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, 200, rue de la Loi, B-1049 Bruxelles, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της από 13ης Αυγούστου 1982 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο κατά της αιτούσας δάσει του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την παρούσα

ΔΙΑΤΑΞΗ

I — Πραγματικά περιστατικά

Λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της αγοράς και την κατάσταση της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, η Επιτροπή, με τη γενική απόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. τόμ. 010/013, σ. 50), καθόρισε ένα σύστημα ελέγχου και ποσοστώσεων παραγωγής, του οποίου η ισχύς προβλεπόταν για το διάστημα από 1ης Νοεμβρίου 1980 μέχρι 30ής Ιουνίου 1981, παρατάθηκε όμως, και με ορισμένες τροποποιήσεις, μέχρι σήμερα, συγκεκριμένα με την απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ της 24ης Ιουνίου 1981 (ΕΕ L 180, σ. 1), που τροποποιήθηκε με τη σειρά της από την απόφαση 2804/81/ΕΚΑΧ της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1).

Κατά το άρθρο 4 της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, η Επιτροπή καθορίζει ανά τρίμηνο τις ποσοστώσεις παραγωγής για ορισμένες ομάδες προϊόντων. Κατά τα άρθρα 6 έως 10, αυτές οι ποσοστώσεις υπολογίζονται, για κάθε επιχείρηση, δάσει της παραγωγής αναφοράς της επιχειρήσεως και με την εφαρμογή σ' αυτές τις παραγωγές αναφοράς ενός ποσοστού μειώσεως. Το άρθρο 5 ορίζει ότι η Επιτροπή ανακοινώνει σε κάθε επιχείρηση ποια είναι η παραγωγή αναφοράς της και οι ποσοστώσεις παραγωγής που προκύπτουν από την εφαρμογή των ποσοστών μειώσεως.

Με έγγραφο της 6ης Αυγούστου 1981, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην αιτούσα την παραγωγή αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για κάθε προϊόν σιδήρου και χάλυβα για το τρίτο τρίμηνο του έτους 1981.

Με την απόφαση 1191(5)/82/ΕΚΑΧ της 13ης Αυγούστου 1982, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η αιτούσα είχε υπερβεί κατά 1 012 τόνους την ποσόστωση παραγωγής για τα προϊόντα των ομάδων V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής δια-

τομής) και VI (εμπορικοί χάλυβες), που της είχε χορηγηθεί για το τρίτο τρίμηνο 1981 και της επέβαλε, για το λόγο αυτό πρόστιμο 75 900 (εβδομήντα πέντε χιλιάδων εννιακοσίων) ECU, δηλαδή 100 284 393 (εκατό εκατομμυρίων διακοσίων ογδόντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα τριών) λιρετών. Το πρόστιμο αυτό έπρεπε να πληρωθεί εντός δίμηνης προθεσμίας από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως, προσαυξημένο, σε περίπτωση καθυστερήσεως της πληρωμής, κατά 1 % για κάθε αρχόμενο μήνα. Αυτή η απόφαση επρόκειτο να κοινοποιηθεί στην αιτούσα κατά τις 25 Αυγούστου 1982.

Πρέπει να προστεθεί ότι, με το από 17ης Αυγούστου 1982 έγγραφό της, η Επιτροπή πληροφόρησε την αιτούσα ότι ήταν διατεθειμένη, σε περίπτωση προσβολής της αποφάσεως επιβολής του προστίμου με προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, να καθυστερήσει την εκτέλεσή της, υπό τον όρο συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, που θα εξασφάλιζε την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου, προσαυξημένου, ενδεχομένως, κατά τους τόκους λόγω εκπρόθεσμης καταβολής.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1982, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 33 της συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της 13ης Αυγούστου 1982, με την οποία της επιβλήθηκε το πρόστιμο. Η υπόθεση αυτή εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

II — Έγγραφη διαδικασία

Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Φεβρουαρίου 1983, η *αιτούσα* υπέβαλε, βάσει του άρθρου 39, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής 1191(5)/82/ΕΚΑΧ.

Με την αίτησή της η αιτούσα υποστηρίζει ότι ναι μεν έχει ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής, δεν είναι όμως σε θέση να παράσχει την τραπεζική εγγύηση, την οποία απαιτεί η Επιτροπή, προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Προς υποστήριξη των ισχυρισμών της, η αιτούσα προσκομίζει αντίγραφο της αλληλογραφίας μεταξύ αυτής και δύο χρηματοδοτικών οργανισμών.

Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Μαρτίου 1983, η Επιτροπή, *καθής*, ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την από 13ης Αυγούστου 1982 αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεώς της, που υποβλήθηκε από την αιτούσα και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προς υποστήριξη των αιτημάτων της, η καθής υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι από τους προβαλλόμενους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς δεν παρίσταται εύλογη η ανάγκη χορηγήσεως αναστολής εκτελέσεως.

Η αιτούσα δεν παρέχει, κατά την άποψη της καθής, ενδείξεις που να πιθανολογούν το παραδεκτό και το βάσιμο της κύριας προσφυγής. Καίτοι θεωρεί ότι δεν είναι υποχρεωμένη, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, να αποδείξει την ορθότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η καθής προσθέτει ότι η ορθότητά της προκύπτει ήδη από τα έγγραφα τα οποία έχει καταθέσει κατά τη διαδικασία της κύριας δίκης.

Η καθής υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι το αιτούμενο μέτρο είναι αναγκαίο προς αποτροπή σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης. Έστω κι αν η αιτούσα αποδείκνυε με τα προσκομιζόμενα έγγραφα ότι δεν μπορεί να

συστήσει τραπεζική εγγύηση, αυτό δεν σημαίνει ότι η πληρωμή του προστίμου θα συνιστούσε, κατά την παρούσα φάση της κύριας διαδικασίας, σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη· πολύ περισσότερο που η αιτούσα δεν έχει ακόμα κάνει χρήση της ευχέρειας να ζητήσει από την Επιτροπή την καταβολή του προστίμου σε δόσεις.

Σκεπτικό

1 Κατά το άρθρο 39 της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως και να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο προσωρινό μέτρο.

2 Η αιτούσα ζήτησε να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της 13ης Αυγούστου 1982, με την οποία της επιβλήθηκε πρόστιμο 75 900 (εβδομήντα πέντε χιλιάδων εννιακοσίων) ECU, δηλαδή 100 284 393 (εκατό εκατομμυρίων διακοσίων ογδόντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα τριών) λιρετών. Καίτοι η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως, από τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις της προκύπτει ότι δεν αντιτίθεται στη χορήγηση της αναστολής εκτελέσεως που ζητήθηκε υπό τον όρο συστάσεως από την αιτούσα τραπεζικής εγγυήσεως, εξασφαλίζουσας την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου προσαυξημένου, ενδεχομένως, κατά τους τόκους λόγω εκπρόθεσμης καταβολής. Ενεργούσα κατ' αυτόν τον τρόπο η Επιτροπή δεν αφίσταται της γραμμής που καθόρισε το 1981 και που μπορεί να θεωρηθεί ως δικαιολογημένη, με την επιφύλαξη εξετάσεως της ενδεχόμενης συνδρομής ιδιαίτερων λόγων που δικαιολογούν παρέκκλιση σε ορισμένες περιπτώσεις.

3 Η αιτούσα επιθυμεί τη χορήγηση της αιτηθείσας αναστολής, χωρίς να υποχρεωθεί σε σύσταση εγγυήσεως. Ισχυρίζεται ότι δεν είναι σε θέση να παράσχει μια τέτοια εγγύηση. Προς υποστήριξη αυτού του ισχυρισμού προσκομίζει δηλώσεις από τις οποίες μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο ισχυρισμός αυτός ευσταθεί.

4 Από τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων προκύπτει ότι δεν αμφισβητείται το παραδεκτό της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και ότι από την προσφυγή επί της κύριας υποθέσεως ανακύπτουν νομικά και πραγματικά ζητήματα, που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι με την προσφυγή αυτή,

καθώς και με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, γίνεται επίκληση νομικών περιστατικών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας.

5 Αποδεικνύεται άλλωστε ότι η αιτούσα είναι μικρή μεταποιητική επιχείρηση με μεγάλα οικονομικά βάρη και ότι, κατά την υπό κρίση χρονική περίοδο, λειτουργούσε αποκλειστικά ως υπεργολάβος για λογαριασμό άλλων επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα. Η καθής δέχεται ότι η προκειμένη περίπτωση παρουσιάζει, για τους λόγους αυτούς, εξαιρετικά χαρακτηριστικά.

6 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ενέχει ιδιαίτερες δυσχέρειες για την αιτούσα, που οφείλονται στο γεγονός ότι είναι συχνά πολύ πιο δύσκολο για μια μικρή επιχείρηση να λάβει την αναγκαία πίστωση. Εξάλλου, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να ληφθεί υπόψη, υπέρ της αναστολής της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το γεγονός ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα ότι το ποσό του προστίμου, υπολογιζόμενο κατ' αποκοπήν ανά τόνο κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, αντιπροσωπεύει μεγαλύτερη επιβάρυνση για μια μεταποιητική επιχείρηση που δρα σε περιορισμένο μόνο τμήμα της παραγωγικής διαδικασίας από ό,τι για μια επιχείρηση που πραγματοποιεί ολόκληρη την προστιθέμενη αξία της οικείας παραγωγής.

7 Συντρέχουν επομένως σοβαροί λόγοι να γίνει δεκτό ότι, αν η αιτούσα υποχρεωθεί να συστήσει τραπεζική εγγύηση για να επιτύχει την αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως που της επιβάλλει το πρόστιμο, δεν θα μπορέσει να αποφύγει τη ζημία που θα προέλθει από την εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της κυρίας υποθέσεως.

8 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πληρούνται οι προϋποθέσεις αναστολής της προσβαλλόμενης αποφάσεως, χωρίς εν προκειμένω να συντρέχει λόγος εξαρτήσεώς της από προηγούμενη εγγυοδοσία.

9 Σ' αυτή τη φάση της διαδικασίας πρέπει να επιφυλαχθεί το Δικαστήριο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) **Αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 13ης Αυγούστου 1982 περί επιβολής προστίμου στην αιτούσα μέχρις εκδόσεως αποφάσεως στην κύρια δίκη.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 15 Μαρτίου 1983.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars